

UNIVERS INGINERESC

BILUNAR DE OPINIE ȘI INFORMARE

Director fondator: Mihaï Mihăiță

Anul X. Nr.1 (215) 1 - 15 ianuarie 2000 2000 lei

*Tenere non potes,
potes non perdere diem.*

*Nu poți să reții ziua,
poți să nu o pierzi.*

(Latina medievală, inscripție pe un cadran solar.)

Anul 2000 Premise pentru optimism

Mihaï Mihăiță

Anul 2000 nu marchează începutul unui secol și nici al unui mileniu, ci încheierea secolului XX, a mileniului doi. Se cuvine să corectăm acele anunțuri și reclame publicitare care ne vorbesc de inaugurarea unui secol și a unui mileniu. Deocamdată mai rămânem, pentru încă un an, în acest secol și mileniu.

În copilărie, anul 2000 mi se părea foarte îndepărtat și credeam că nu voi putea atinge vârsta corespunzătoare. Destinul a fost bun cu mine și iată că ne aflăm cu toții în acest an care, ca și anul 1000 — după cum știm din istorie — a iscat spaima contemporanilor, pronosticându-se mari catastrofe, până la a se vorbi despre sfârșitul lumii. Acestea nu s-au produs, cum se temuseră oamenii Evului Mediu. Acum ne întrebăm, premonitoriu, ce ne va aduce anul 2000.

În lumea Europei Apusene și în alte țări dezvoltate cum sunt SUA, Canada, Japonia se va avansa rapid către societatea postindustrială, cu toate consecințele ei favorabile asupra bunăstării. Viața se va modifica mult ca urmare a extinderii Internetului și a utilizării microprocesoarelor.

Așadar este normal să ne întrebăm ce ne va aduce nouă anul 2000.

Începuturile sunt încurajatoare. După cum s-a anunțat, în februarie 2000 vor începe negocierile cu Uniunea Europeană pentru integrare în structurile acesteia. Timp de 6 ani vom primi anual, pentru subvenționarea unor programe bine precizate, câte 640 milioane EURO, care, cheltuiți rațional și util, sub supravegherea Comisiei internaționale propusă de dl Verheugen, vor atrage mult-asteptatul capital străin pentru investiții. Această infuzie de capital investit va duce la reducerea treptată a marilor decalaje dintre noi și țările Europei de Apus.

Pentru atingerea aceluiași scop, integrarea în Uniunea Europeană, sunt angajate 12 țări. Este un proces total și dinamic. Aceasta nu înseamnă, însă, că statele candidate vor deveni membre în același timp și nici că unele state vor trebui să le aștepte pe celelalte. Calea de a deveni membre este una individuală, fiecare candidat va urma ritmul propriu, ritm care va fi stabilit de rezultatele proprii. Pe măsură ce reforma se extinde, distanța până la momentul de a deveni membru se micșorează. Mai sunt multe de făcut.

(Continuare în pag. 3)

Miza solidarității

Manifestările prilejuite de împlinirea a 10 ani de la Revoluția română (mulți dintre noi, participanți, ne încapățănăm să o numim astfel), dar și acțiunile revendicative din ultimul timp au readus în limbajul uzual noțiunea de SOLIDARITATE. Atât în clipele sublimale ale lui decembrie 1989, când ne-am cucerit — cu adevărat — libertatea, cât și în momentele în care, fie în calitate de simpli salariați, fie în virtutea statutului de universitari, de cadre didactice, am demonstrat că știm ce să facem cu libertatea noastră, ne-am simțit mai aproape de ceea

ce se numea pe vremuri "spiritul de corp", în înțelesul cel mai bun al cuvântului. Incontestabil, breasla inginerilor reprezintă "un corp" socio-profesional distinct, cu trăsăturile lui specifice, de necontestat. Am dovedit, cel puțin între bornele deceniului evocat, că știm să fim SOLIDARI între noi și cu întreaga națiune. Este o sursă de optimism.

Cu toate că există, în prezent, deosebiri de evaluare a ceea ce reprezintă miza SOLIDARITĂȚII noastre, nu este prea dificil să identificăm zona interesului comun și, de aici, a

NU NE VINDEM SĂRĂCIA

După ce ani de zile Occidentul s-a ocupat numai de țările din nordul și centrul bătrânului continent, îngrijorat de consecințele unor explozii politico-etno-sociale de tip "Kosovo" în țările balcanice, UE a hotărât să spargă gheața și să se implice direct pe plan economic și managerial și în țările din sud-estul Europei. Din scrisoarea adresată ex-primului-ministru Radu Vasile de către Gunter Verheugen rezulta clar că Occidentul se oferea, în ceasul al 12-lea, să se implice în România nu numai pe plan financiar (ca FMI și BM), ci și pe plan managerial. Occidentul știe bine că în țara noastră lipsesc în primul rând **organizarea, disciplina, conducerea eficientă și apoi banii.**

Comisia Europeană și Executivul SUA examinează posibilitatea creării unui **grup internațional de lucru** (condus de experți români cu "frunți înalte") și nu de politicieni "bogați la gură și săraci la minte" și a unei **forțe operaționale** ce ar urma să se implice în proiectarea unei strategii economice pe termen mediu și în monitorizarea împlinirii acesteia începând cu anul 2000 și până în 2006. Țara noastră va primi anual de la UE câte 640 milioane euro (circa 700 milioane dolari). În 7

ani suma va ajunge la **5 miliarde dolari nerambursabili**, putând chiar fi majorată în viitor. Înainte de intrarea în UE, Portugalia și Grecia au fost sprijinite prin strategii similare. Deși este o țară cu numai 10 milioane de locuitori, Portugalia a primit de la UE peste 12 miliarde dolari. Nu trebuie să ai doctorate în economie și științe politice ca să îți dai seama că actuala clasă politică (care a condus țara "birjărește" timp de un deceniu) nu este capabilă să scoată economia României din haos. De zece ani economia este condusă spre faliment, trăgând după ea nu numai scăderea drastică a nivelului de trai, ci și speranțele și încrederea în viitor ale tuturor. "Elitele" (scoase în față de cele trei rânduri de alegeri) s-au dovedit în mod invariabil, pe cât de incompetente, pe atât de măcinate de nărvurile politicianismului neocomunist.

Eugen Răpă,
profesor asociat la Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași

(Continuare în pag. 3)

pag.

3

Problema globalizării
ecologiei

pag.

8

Daewoo
Automobile
România

obiectivelor comune. În clipe decisive ale istoriei, "spiritul de corp" al inginerilor a reprezentat, deopotrivă, un factor de echilibru, de rigoare și luciditate și un factor esențial de progres. Trăim un asemenea moment determinat de decizia de la Helsinki privind acceptarea României la negocierile de aderare la Uniunea Europeană. Datorită unui complex de împrejurări, decizia a avut și are o motivație politică limpede. Să nu insistăm, însă, pe acest aspect. Fapt este că ni se oferă o mare șansă, atât prin sprijinul pe care îl vom primi pentru a avea - în sfârșit - o strategie solidă pe termen mediu, cât și pentru a beneficia de un ajutor financiar nerambursabil consistent.

Totul se va derula exact

în spiritul riguros care place atât de mult inginerilor, inclusiv în ceea ce privește elaborarea și punerea în "operă" a unor proiecte imposibil de conceput și de realizat fără contribuția lor de primă mărime. Este, fără nici o urmă de îndoială, datoria noastră de a fi SOLIDARI în acțiunile revendicative menite să ne asigure un trai decent, dar în același timp - SOLIDARITATEA în efortul comun de a folosi oportunitățile procesului de aderare la UE prezintă - ca să spunem așa - o importanță strategică. Este adevărata MIZĂ și nu avem dreptul să ratăm șansa care ni se oferă de a sparge blestematul cerc vicios al subdezvoltării și de a ne înțepa - cu adevărat - în lumea liberă, civilizată și prosperă. (T.B.)

Ingineri mari personalități

CONSTANTIN I. BRĂTIANU

Cartograf, publicist, general de brigadă, a elaborat harta României

1847 - 1910

locotenent-colonel (1880), colonel (1885) și general de brigadă (1896).

A luat parte la războiul pentru independență 1877-1878, în calitate de ofițer de stat major, comandant al Secției topografice a armatei. În timpul campaniei a organizat serviciul cartografic. Pe front, fiind rănit, și-a pierdut azuzul.

Bine pregătit în universitățile străine, atunci când în țară nu existau universități tehnice, și-a făcut un ideal de a lucra la elaborarea hărții țării, pe baze tehnico-științifice, prin măsurători riguroase topografice și geodezice și a reușit, prin muncă și lupta cu politicienii retrograzi ai timpului.

După numeroase deplasări pe teren, a publicat mai multe lucrări: "Noțițe asupra chartelor actuale ale României", un "Proiect pentru alcătuirea chartei generale a Regatului" (1888) și despre "Însemnătatea hărții României pentru economia națională" (1904).

A fost ales deputat, dar înlăturat din parlament de opoziție (sub pretextul că este surd), care se împotriva inițiativei lui legislative, publicată sub titlul "Stabilirea regimului cadastral de care are nevoie România" (1903).

Despre munca lui ca inginer cartograf scrie în memoriile pe care le-a publicat în volumul cu titlul "Câteva amintiri despre rolul nostru social în timpul celor 40 de ani din urmă" următoarele: "Am cutreierat timp de 35 de ani, pas cu pas, munții și câmpiile, satele și cătunele României, pentru a colabora la lucrarea hărții țării, ca operator și după aceea ca director al Serviciului Geografic al Armatei".

În activitatea de publicist a debutat în 1864, când îm-

preună cu un grup de ofițeri români, dintre care C. Barotzi, George Slătineanu ș.a., a înființat Revista militară, al cărei colaborator a fost toată viața. În 1875 a făcut parte dintre membrii fondatori ai Societății Geografice Române, care a editat "Bulletinul Societății Geografice", contribuind la cunoașterea țării și prin articole de specialitate a dat un mare avânt lucrărilor geodezice și topografice necesare pentru numeroase activități ingineresti civile. A publicat o serie de articole în Analele Academiei Române, care pentru întreaga sa activitate științifică, practică și de publicist, l-a ales ca membru la 10 aprilie 1899. A scris articole de specialitate și de opinie în mai multe ziare și reviste ale timpului.

Cea mai importantă lucrare pe care a publicat-o este "Marele dicționar geografic", 5 volume (1898-1902), care a fost alcătuit după documentele înaintașilor Miron Costin, Dimitrie Cantemir, Nicolae Bălcescu, cronici străine și însemnări inedite realizate de el, de Grigore Tocilescu și George Ion Lahovari, care i-au fost colaboratori la această operă. În această lucrare fundamentală, pentru fiecare localitate sunt menționate coordonatele, date statistice privind populația, meșteșugurile, evenimentele istorice ș.a.

S-a stins din viață la București, în ziua de 6 ianuarie 1910.

Pentru meritele sale a fost decorat cu numeroase ordine și medalii, dintre care menționăm "Coroana României" și "Virtutea Militară".

Mihai Olteneanu

Începutul învățământului în Basarabia

Un popor poate fi considerat civilizată și emancipat numai dacă are un sistem de învățământ bine perfectat, acordat la cerințele și posibilitățile timpului respectiv.

Basarabia a întârziat mult în acest domeniu. Atunci când în Europa exista o rețea largă de universități și licee, de academii, societăți și publicații științifice, la noi pe la 1800 abia se înfiripau câteva școli, care cu greu puteau fi numite secundare. Apoi un secol întreg am vegetat în întunericul imperiului țarist. Iar când suflul civilizației a ajuns și pe la noi, el era îmbrăcat în haina unei limbi străine.

Și totuși, trebuie să cunoaștem acel fundament din trecut, de la care am pornit spre lumină și progres.

Prima școală serioasă din Basarabia a fost **Seminarul Teologic**, întemeiat de mitropolitul Basarabiei, Gavriil Bănulescu-Bodoni. Acest așezământ, întemeiat în 1813, a pregătit circa 3 mii de preoți, care mult timp au fost singurii cărturari în satele noastre, au participat la întemeierea primelor școli sătești (fiind desori și învățători). Încă alți două mii de elevi ai seminarului au continuat studiile în liceele laice, s-au înscris în universități, au devenit juriști, medici, pedagogi, matematicieni, ofițeri, au activat în administrație etc.

A doua școală secundară a fost **Liceul General** (numit un timp Liceul nr. 1), care s-a fondat pe baza pensionului deschis de același mitropolit Gavriil. În cei 111 ani de activitate (1833-1944), acest liceu (care a purtat numele «B. Hașdeu» în anii interbelici) a pregătit peste 5 mii de tineri, care au făcut carieră în cele mai diferite domenii de activitate intelectuală.

Ca un început de învățământ tehnic putem considera deschiderea **Școlii de Viticultură** (1842), care pregătea tehnologi și unde se studia mecanizarea ramurii res-

pective.

O altă instituție, mai aproape de învățământul tehnic, a fost Liceul Real din Chișinău, deschis în 1873, care dădea o solidă pregătire fizico-matematică și ai cărui absolvenți, ca regulă, continuau studiile la facultăți tehnice (în perioada interbelică s-a numit **Liceul «Alec Russo»**). Desigur că până în 1917 nici nu se pomenea despre învățământul în limba română.

În anii stăpânirii românești (1918-1944) s-a introdus învățământul obligatoriu de 7 clase primare. A cunoscut o dezvoltare învățământul secundar, care și-a deschis larg ușile și pentru copiii de la țară. Contingentul elevilor din liceele teoretice și speciale a crescut substanțial. Formarea intelectualității tehnice se efectua la liceele industriale din Chișinău și Bălți, la liceele tehnice din Soroca și Comrat, în cele circa 10 școli agricole. O dată cu transferul Facultății de Agronomie din Iași la Chișinău (1933) s-a început aici pregătirea de specialiști cu studii superioare, care erau instruiți și în domeniul tehnicii agricole.

Absolvenții liceelor basarabene erau apreciați în toate centrele universitare românești. Numărul celor care îmbrățișau specialitățile tehnice era considerabil, satisfăcând necesitățile acelor timpuri. Anume, în perioada de avânt economic din anii '30-'40, tineretul basarabean a prins gustul cărții, s-a inclus masiv în procesul de emancipare culturală.

Războiul a curmat cursul natural al progresului nostru. Represiunile sovietice din anii 1940-41, apoi 1949 și 1951, emigrația masivă a intelectualilor din 1940 și 1944 în România au aruncat cultura și învățământul din Basarabia cu mult înapoi. Abia către anii 1955-60 s-a creat un nou corp pedagogic, relativ profesionist.

Cât privește cerințele de cadre ingineresti, ele erau satisfăcute prin evitarea specialiștilor din întinsul imperiului sovietic.

Bineînțeles că progresul tehnic general a impus deschiderea unui sistem de colege tehnice, școli profesionale, la care însă accesul tinerilor moldoveni a fost multă vreme redus, iar studiile se făceau numai în limba rusă. Chiar la Universitatea de Stat, deschisă în 1945, primele grupe cu predare în limba română au apărut abia în 1960.

Printre instituțiile cu profil industrial care au jucat un rol deosebit în pregătirea tehnicienilor enumerăm tehnicurile electromecanice, de construcții, de drumuri auto din Chișinău, de mecanizare și electrificare din Soroca, politehnic din Bălți.

În cadrul Institutului Agricol, instituit la Chișinău după război (la baza căruia a fost și Facultatea Agricolă, care funcționase deja aici între anii 1933-1940), s-a început după război pregătirea inginerilor, specialiștilor în mecanizarea și electrificarea agriculturii, în hidroameliorație.

Dezvoltarea industriei, construcțiilor, transportului, electrificarea masivă au impus pregătirea pe loc a specialiștilor cu studii superioare. Începutul pornește cu deschiderea în cadrul Universității de Stat a câtorva specialități ingineresti în anul 1959. Câte un an 1964, aceste specialități erau deja grupate în trei facultăți, contingentul de studenți a crescut numeric, s-a format un nucleu pedagogic, care practic era slab legat cu restul Universității.

În 1964 s-a înființat **Institutul Politehnic din Chișinău**, care în câțiva ani a devenit cea mai mare instituție superioară de învățământ și curând s-a afirmat ca un centru științific de valoare.

prof. Aurel Marinic, Universitatea Tehnică a Moldovei, Chișinău

Semicentenarul revistei "Industria textilă"

În anul 1950, în cadrul Asociației Științifice a Inginerilor și Tehnicienilor, s-au editat primele numere ale revistei **Industria textilă**, revista fiind coordonată de un comitet de redacție aprobat de Ministerul Industriei Ușoare. Redactor responsabil a fost în cea mai mare parte a timpului ing. Ion Hălăilău.

Primii autori au fost absolvenți ai primelor promoții de ingineri de la Facultatea de Textile din București. Educați în spiritul unor înalte valori - profesionale, morale, civice - tineri ingineri, viitori cercetători precum ing. **Pompiliu Popescu**, ing. **Nicolae Florescu**, ing. **Nicolae Vlăduț** au devenit colaboratori fideli și susținători revistei. Alături de foștii lor profesori, ing.

Iosif Ionescu Muscel, ing. **Gustav Friedländer**, ing. **Nicolae Badan**, ing. **Gheorghe Tatos**, mai puțin tineri dar cu același entuziasm, ei au dat viața paginilor revistei, abordând întreaga problematică a textilelor. Acestor pionieri li s-au adăugat în numerele următoare ale revistei ingineri din întreprinderi, dotați cu aptitudini ingineresti și cu pregătire deosebită, cât și cercetători ai Institutului de Cercetări Textile - Pielărie - Cauciuc, înființat în 1951. Ei au dovedit o mare pasiune pentru meseria lor, dar și pentru scriere. Este remarcabilă dăruirea sufletească de care au dat dovadă ing. **Aristide Dodu**, ing. **Manfred Roll**, unii dintre cei mai buni și mai vechi colaboratori pe care

i-a avut revista în cursul existenței sale. După mutarea la Iași, în 1952, a Facultății de Textile, s-a format un nucleu puternic de cadre didactice, colaboratori ai revistei: ing. **Vasile Hanganu**, ing. **Ion Vlad**, ing. **Aurel Marchis**, ing. **Olimpia Marchis** și alții.

Dar la 15 mai 1974 s-a desființat Centralul de Documentare și Publicații Tehnice care edita revista "Industria textilă", o parte din activitățile acestuia fiind preluate de către Institutul de Creație Industrială și Estetică a Produselor. Comitetul de redacție s-a desființat. Câteva numere au apărut în același volum cu "Industria ușoară" (revista pentru pielărie, cauciuc, articole casnice), apoi s-a numit **Industria**

ușoară seria A - Textile, tricotate, confecții textile. Dar, în timpul existenței sale, revista "Industria textilă" câștigase prestigiu atât în țară, cât și în străinătate. Calitatea sa era apreciată. De aceasta erau conștienți câțiva oameni cu vederi largi, dar și cu posibilitatea de a ajuta: dr. ing. **Valeriu Rusanovschi**, ing. **Pompiliu Popescu** - membri în comitetul de redacție, ing. **Victoria Boc** - redactor-șef.

De la 1 iulie 1974, Institutul de Cercetări Textile, sub conducerea dr. ing. V. Rusanovschi - director general și ing. Iulie Petrescu - director științific, a preluat editarea revistei și coordonarea sa tematică și științifică. Cei care scriau până în 1974 au continuat să scrie și după

aceea, revista fiind mai departe o tribună a ideilor noi, valoroase, purtătoare de cuvânt a cercetătorilor, proiectanților, profesorilor, inginerilor practicieni sau din organismele de conducere din întreaga ramură textilă.

Evenimentele politice interne și internaționale ale anului 1989 au influențat și viața revistei. Dar conducerea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Textile și Pielărie - București, ca editor al revistei, împreună cu colectivul redacției, au găsit puterea și resursele de a depăși momentele grele prin care a trecut și trece întreaga societate românească. În ultimii ani se observă o îmbogățire a graficii, o revigorare a formei de prezentare și a calității

copertelor, care sunt în prezent policromii.

50 de ani de existență înseamnă o viață de om, înseamnă o clipă de istorie. 50 de ani înseamnă o mulțime de personalități care au semnat în paginile revistei, de tineri care, înainte de a deveni cunoscuți în țară sau în străinătate, au poposit pentru o clipă sau mai multe în colectivul din redacție. 50 de ani înseamnă însă și o serie de greșeli, compromisuri, dar și o muncă imensă depusă cu pasiune de câțiva iubitori ai cuvântului și ai imaginii, pusă în slujba dezvoltării tehnicii românești.

Și mai mult decât orice, 50 de ani de revistă înseamnă tradiție și continuitate.

Ing. Maria Nazareno, cercet. șt. pr. gr. II, INCDFP - București

Problema globalizării ecologice

Dacă până în anii '70 au existat un număr distinct de pretenții față de produsele și producția industrială, privitoare la costuri, calitate și timp, de atunci încoace, în mod constant s-au impus și acelea față de protecția mediului, concretizate într-o mulțime de legi, decrete, ordonanțe și instrucțiuni tehnice. S-au constituit pe această temă asociații de consumatori, de cetățeni și chiar partide.

Această dezvoltare a fost declanșată de mutații de mentalitate în societate și s-a bazat pe noi concepte pentru măsurile de

depozitare selectată a deșeurilor (menajere și industriale), ca fază pregătitoare pentru reciclare, pentru introducerea surselor alternative de energie etc.

Factorul hotărâtor pentru atingerea scopului de economicitate și ecologicitate a produselor și producției este omul. El trebuie să vrea și să poată să introducă mijloacele pe care știința i le pune la dispoziție, atât în activitatea profesională cât și în mediul lui privat. Fiecare om folosește produse, fiecare produs are un impact asupra mediului și

prin acesta, omul influențează continuu mediul. El este deja astăzi în contact cu produse economice și ecologice dar - în continuare - și cu produse neadecvate încă în acest sens.

În vederea reducerii folosirii resurselor, pentru întreprinderi, o măsură esențială este aceea de a colecta reziduurile în modul în care se adună selectat cele casnice, o dată, pentru a închide circuitul materialelor și, a doua oară, pentru a reduce semnificativ costurile de îndepărtare. Aceasta înseamnă trecerea de la containerele centrale la cele care permit colectarea separată și curată a fracțiilor, concept care va fi ușor preluat de acei oameni care deja procedează la fel și cu deșeurile domestice. În țările în care întreprinderile au aplicat acest sistem s-a ajuns la creșterea prin reciclare internă cuprinse între 60 și 80% și la scăderea de costuri de îndepărtare de până la 30%. De regulă, măsurile luate în acest sens au și succes financiar deși, de multe ori, întreprinderile nu cunosc acest efect pe termen lung.

Optimizările economice-ecologice presupun soluții cu grad înalt de inovare, condiții care asigură nu numai un succes de

scurtă durată, ci și unul de bătaie lungă, cu condiția ca să fie privită ca factor de succes strategic.

O chestiune esențială în acest scop este aceea ca salariații să preia răspunderea în domeniul profesional. Acest lucru este posibil și eficient numai în sfera proprietății private. Numai acolo, prin muncă de educație și formare profesională și prin măsuri de creșterea răspunderii individuale se pot obține efectele scontate mai mult decât prin motivații externe venite "de sus".

Un viitor nevicat se va putea realiza numai printr-o protecție ecologică integrată. Pentru a explica acest concept, redăm, pentru început, concluziile unui studiu al Administrației Ecologice Federale din Germania privitor la trei scenarii posibile ale viitorului:

- 1) menținerea status quo-ului privitor la eficiența resurselor materiale;
- 2) creșterea eficienței activităților industriale;
- 3) mutații structurale și de conștiință ecologică.

prof. dr. ing. Liviu Deacu,
ș.l. dr. ing. Dan Julean -
Universitatea Tehnică
din Cluj-Napoca
(Continuare în pag. 6)

ANCHETA REDACȚIEI

Cu leafă la stat sau la "privați"?

Reluăm publicarea răspunsurilor primite la ancheta inițiată de redacție, acum, la începutul anului 2000, cu sentimentul că tema aleasă a căpătat, între timp, o acuitate mai mare. Este un sentiment întărit și de opiniile pe care le prezentăm, întrucât mulți dintre colegii noștri percep mai bine în prezent perspectivele anului în care am pășit. În paginile 4-5 ne referim pe larg la aceste perspective, dar - iată - există unghiuri de vedere personale care ne permit să aprofundăm unele aspecte.

Ing. Paula Constantinescu - SC "AZUR" SA: "Cred că opțiunea implicată de întrebarea pusă de redacție (ori, ori) nu mai reprezintă, în perspectivă imediată, o chestiune personală. Ne îndreptăm, categoric, spre extinderea sectorului privat din economie și, astfel, lucrurile se clarifică indiferent de opțiunea noastră. Am citit că în anul 2000 se va încheia privatizarea întregului portofoliu de întreprinderi gestionat de FPS și se va trece la transferul de proprietate în cazul unităților care au rezultat din reorganizarea regiilor autonome. Aceasta este tendința dominantă și, mi se pare firesc, normal să reacționăm în spiritul acestei tendințe. Acum, problema principală este ca sectorul privat - eliberat de concurența celui de stat - să promoveze salarii corecte. Paradoxal, aici intervine rolul statului prin politicile salariale pe care le va promova, prin stimulentele pe care le va asigura pentru ca întreprinzătorii privați să asigure salarii adecvate calității și cantității muncii. Dacă aceasta este principala problemă, cred că și AGIR, ca organizația noastră profesională, trebuie să se implice, să exercite lobby-ul de rigoare pentru o politică salarială adecvată."

Ing. Mioara Gherman - SC "TITAN" SA: "Întreprinderea noastră s-a privatizat, cea mai mare parte a acțiunilor fiind adjudecată de un investitor străin. Una din primele măsuri a fost restructurarea personalului, o operațiune, fără îndoială, foarte dureroasă. Au avut loc mitinguri la care pe unele pancarde era scris "Mai bine locuri de muncă prost plătite dar sigure decât locuri de muncă mai bine plătite dar nesigure". Spectrul șomajului este îngrozitor, mai ales că modul în care merg treburile în economie nu prea ne lasă multă speranță într-o posibilă îmbunătățire rapidă. A avut loc o selecție după criterii strict profesionale, pentru că investitorul străin nu-și poate permite să plătească personal care să muncească prost. Salariile noastre, ale celor care am rămas, s-au dublat «dintr-un foc». Mai mult decât atât. Potrivit contractelor individuale de muncă, s-a asigurat o asemenea flexibilitate încât, în fiecare lună, în funcție de activitatea depusă, cresc sau scad. Orice alt mod de tratare a problemei în discuție mi se pare acum, după noua experiență, lipsit de sens. Chiar și în sectorul de stat ar trebui să se procedeze identic."

Ing. Viorel Coroiu - SC "ANAMAR" SRL: "Când șomajul a depășit un milion de persoane, când IMM-urile dau faliment în serie, când întreprinderile de stat merg cum merg, multele dintre ele fiind în lichidare, nu prea ai de unde să alegi. Te mulțumești și cu un post mai puțin bine remunerat, doar-doar s-o mai scoți la capăt cu scumpirile, cu celelalte dificultăți ale vieții. În ceea ce mă privește, am plecat dintr-un serviciu public (întreprinderea de apă și canalizare), de la un salariu mai bun la unul mai slab (nu cu mult, dar fiecare bănuț contează), dintr-un motiv pe care mulți n-o să-l creadă: să mă realizez mai bine profesional! La întreprinderea de stat eram un funcționar care nu-și putea pune în aplicare cunoștințele. Aici, «la patron», îmi fac meseria. Sunt inginer mecanic, nu hârtogor. Pentru mine contează enorm. Sunt convins că în condițiile în care mă voi dovedi tot mai util «patronului» voi avea de câștigat și din punct de vedere material."

Ing. Mihai Drăgoi - SC "RAMURI" SA: "Există o concepție pe care ș-a numi-o de «lefeșugiu». Nu mă refer neapărat la sloganul ante-decembrișt: «Noi ne facem că muncim, ei se fac că ne plătesc», ci am în vedere mentalitatea cultivată decenii la rând (iați, mi-am dezvăluit și vârsta!) potrivit căreia destinul îți este trasat definitiv când te-ai angajat prima oară (sau, mă rog, la începutul carierei). Inșuși faptul că era stimulată - și material - fidelitatea față de întreprindere confirma această predestinare. Noi nu suntem însă în Japonia, să promovăm un asemenea tip de «salarial». Fără mobilitate, fără posibilitatea de a schimba locul de muncă - inclusiv pentru a obține un salariu mai bun - nu poate exista progres profesional, iar fără un minimum de competiție este asigurată... plafonarea. Este motivul pentru care - deși am fost format într-o altă mentalitate - pledez (și prin exemplul personal) pentru serviciul la «privați»."

Anul 2000 Premiere pentru optimism

(Urmare din pag. 1)

Extinderea Uniunii Europene va continua să solicite angajarea politicienilor, productivitatea sectorului privat, răbdare și muncă susținută din partea tuturor.

Calitatea de membru poate deveni realitate, cu condiția ca abilitatea de a-și asuma obligațiile și drepturile de membru să poată fi demonstrată de candidați.

În aceste condiții, anul 2000 ar fi firesc să ne ducă la obținerea unui succes economic minim necesar, să se întrezărească, undeva, în depărtare, "luminița de la capătul tunelului".

Anul acesta vom avea alegeri locale, parlamentare și prezidențiale.

Anul 2000 ne va oferi și alte multe surprize personale, naționale, europene și ca locuitori ai planetei, care vor continua și în anul 2001.

Rămânem, deci, încă un an în mileniul doi, împreună cu viitorul pe care ni-l dorim mai bun și mai plin de speranțe.

Datorită cantității mari de informații, la sfârșitul acestui mileniu se poate produce și un salt calitativ spectaculos în toate domeniile.

NU NE VINDEM SĂRĂCIA

(Urmare din pag. 1)

În ochii Occidentului, România este incapabilă să se conducă singură

Propunerea lui Verheugen nu se adresează unui guvern anume (de dreapta sau de stânga), ci vizează interesele naționale ale României. Ne place sau nu ne place, dar cei 10 ani de dezastru economic, social,

moral și organizatoric au demonstrat că, deocamdată, țara noastră nu e capabilă să se conducă singură. Așa cum remarcă ex-premierul Stolovan, instituțiile statului nu sunt capabile de a elabora și implementa politici coerente. Prin forțe proprii și numai cu capital autohton obținut prin "inginerii financiare" ale unor miliar-

dari care au jefuit Bancorex-ul, Banca Agricolă sau Bankcoop-ul nu putem anula decalajele economice față de țările occidentale, nu putem atinge standardele vest-europene la principalii indicatori. Numai la PIB/locuitor, productivitate și rata inflației raportul este de 20 la 1!

Nici un guvern postdecembrișt n-a fost capabil să explice (pe înțelesul electoratului) cerințele economice și sociale pentru integrarea României în UE și consecințele care decurg din aceasta. Numai cine mai gândește și în pragul mileniului trei în stil neocomunist mai poate susține că: marile întreprinderi de stat (care consumă înzecit față de cât

produc) trebuie subvenționate sine die; poți renunța la tehnologia informației în favoarea menținerii unor produse total depășite, cum este autocamionul "Steagul Roșu"; nu trebuie să mai importăm produse alimentare mai ieftine din Occident; pe plaiurile mioritice trăiesc cele mai multe genii pe metru pătrat ș.a.m.d.

După propunerile politicoase, dar ferme, ale lui Verheugen au ieșit la rampă, ca ciupercile după ploaie, politicieni și nomenclaturişti nostalgici, analiști gen "Gică - Contra" și moderatori "Larry King cu bretele mioritice", care au acuzat UE că a tentează la suveranitatea României și că trimiterea unor "forțe multinaționale

de pacificare politico-economică" (de fapt experți în managementul strategic și financiar) nu înseamnă decât o "sovromizare inversă". Occidentul nu mai vrea ca injecțiile valutare pe care le acordă să ajungă în gaurile economiei subterane sau să băltească în programe de reinginerie nefezabile. Într-o țară cu economie în comă (care de ani de zile duce lanterna Europei la nivelul de trai, la productivitate, de ficțiune bugetar, inflație, la numărul de bolnavi de tuberculoză și SIDA etc.), nostalgicii umbli din nou la "mândria națională", la sintagmele populiste: "Nu ne vindem țara", "Nu ne vindem sărăcia". Proslul nu-i prost de-a binelea dacă nu-i și fudul!

SECȚIUNE

în timp și spațiu

Privire prospectivă asupra anului 2000
Economia românească încotro?

● Suntem, poate, prea mici pentru a influența decisiv evoluțiile viitoare, dar suficient de puternici pentru a nu ne lăsa dominați de ele ● Ca să ne fie bine, trebuie mai întâi să ne fie rău? Tratat pentru cauza bolilor, nu a simptomelor

Considerăm cât se poate de firesc să consacram aceste două pagini ale primului număr pe anul 2000 perspectivelor economiei. O facem pentru că majoritatea inginerilor își desfășoară activitatea în acest spațiu și pentru că, în primă și ultimă instanță, atât împlinirea profesională, cât și premisele unui trai decent se află în zona de care ne ocupăm astăzi.

O împrejurare aparte ne determină să ne ocupăm de tema enunțată într-un mod specific. La finalul anului trecut, un nou prim-ministru, dl Mugur Isărescu, a primit investitura Parlamentului pentru echipa pe care o va conduce, probabil, de-a lungul acestui an și pentru programul pe care intenționează să-l realizeze. Dacă echipa guvernamentală nu se deosebește esențial de cea precedentă, programul prezintă multe elemente de inedit, de neobișnuit (dacă îl raportăm la toate programele din perioada postdecembristă), care - pentru nespecialiști - se înfățișează, deseori, ca o șaradă. Descifrarea sensului acestui program și a primelor măsuri enunțate de premierul Isărescu merită - credem - interesul dvs., stimăți cititori.

Opțiunile de bază

Este foarte interesant că programul a fost subordonat, în întregime, etapei pe care o va reprezenta anul 2000 în procesul îndelungat și dificil al integrării europene a țării noastre.

Avem de-a face cu o opțiune care nu ne apare ca exterioară țelurilor naționale majore, întrucât atingerea standardelor UE înseamnă un ALT nivel și un ALT tip de dezvoltare. Integrarea europeană nu apare, așadar, ca un scop în sine, ci ca un mijloc, ca un vehicul pentru răspunsuri adecvate la sfidările secolului XXI.

Chiar dacă am putea aduce unele obiecții privind sistematizarea, se cuvine să reținem cele trei opțiuni pentru că ele ne vor jalona existența în anul în care ne aflăm.

1) Integrarea în UE corespunde intereselor economice ale țării. România trebuie să valorifice șansa pe care a obținut-o prin invitația de a începe negocierile de aderare la UE.

2) Aderarea poate asigura continuitatea și predictibilitatea finanțării externe - ancora care a lipsit, până în prezent, demersurilor de reformă. România trebuie, la rândul ei, să-și definească cu claritate prioritățile și politicile pe care să le respecte pentru a fi credibilă în fața investitorilor străini.

3) Seriozitatea și credibilitatea unui program de guvernare destinat finalizării reformei și reluării creșterii economice sănătoase sunt strâns legate de reinstaurarea principiului conform căruia nici o cheltuială nu poate

să fie promisă sau angajată până când nu există resurse certe pentru acoperirea ei.

Din aceste trei opțiuni se desprind câteva idei asupra cărora se cuvine să stăruim. Una vizează accentul pus pe finanțarea externă. De această finanțare este legată (ca să folosim terminologia din program) însăși posibilitatea continuării demersurilor de reformă. De altfel, întregul text este pigmentat cu dese referiri la finanțarea externă. A doua idee conține și definirea țelului principal pe care îl are actualul guvern: finalizarea reformei și reluarea creșterii economice sănătoase. În vederea atingerii acestui țel, o condiție fundamentală constă în asigurarea, pentru fiecare cheltuială, a resurselor certe pentru acoperirea ei.

S-ar putea observa (reproșa) că este o viziune predominant finanțistă. Așa este. Dar, ceea ce a lipsit până acum a fost o gestiune strânsă, riguroasă a resurselor, în special a celor financiare (pentru că toate încep și se termină cu banii), iar accentul pus pe o bună administrare corespunde unei cerințe imperioase. Să sperăm că această viziune se va concretiza în măsuri și acțiuni adecvate.

Realism și credibilitate

Autorii programului își autodefinesc "opera" drept realistă și credibilă. Sigur, am putea glosa îndelung pe tema raportului dintre cei doi termeni, pentru că - în fond - credibilitatea este conferită, în primul rând, de realism, dar mai important ni se pare să scoatem în evidență elementele care ar putea să confere realism obiectivelor ambițioase pe care Guvernul Isărescu și le propune.

Mai întâi, să încercăm o sintetizare a acestor obiective.

Pentru anul 2000 se are în vedere, în principal, creșterea produsului intern brut cu 1,3 la sută. Apoi, rata inflației să nu depășească 25 la sută, iar deficitul bugetar să fie de maximum 3 la sută din PIB.

Cele trei "ține" vin de se leagă, în sensul că o rată mai mică a inflației permite încadrarea într-un deficit bugetar rezonabil, iar un astfel de deficit stimulează

creșterea economică.

Pentru a se ajunge la "țintele" menționate, politica economică va avea trei componente esențiale:

1) **Politica de reforme fiscale** (la care ne vom referi separat);

2) **Politica veniturilor**. Elementul-cheie îl constituie asigurarea unei corelații normale între productivitate și salarii. În program se precizează: "Salariile reale nu vor putea crește fără o creștere a productivității muncii." Scurt și cuprinzător! Dacă această promisiune va fi respectată, atunci - în pofida unor dificultăți de moment - sunt șanse să ieșim din impas, inclusiv în ceea ce privește obsesia noastră a tuturor: creșterea prețurilor.

3) **Politica monetară**. Este concepută astfel încât să permită încadrarea în rata inflației la care ne-am referit și , pe cale de consecință, să asigure premisele unei creșteri economice sănătoase și de durată.

Zona cea mai dificilă: fiscalitatea

Cu toate că unele comentarii consideră că abia prin aplicarea programului prezentat de Guvernul Isărescu va începe în țara noastră o adevărată reformă fiscală, trebuie să respectăm adevărul istoric și să reamintim că în întreaga perioadă postdecembristă s-au adoptat și aplicat - uneori cu succes - măsuri reformatoare în acest domeniu. Ceea ce este nou vizează radicalismul soluțiilor, respectiv atacarea frontală a unor "redate" ce păreau până acum inexpugnabile.

Premisele reformei fiscale, așa cum este concepută ea în programul pe care îl prezentăm, constau în identificarea următoarelor elemente:

* legislația fiscală actuală este incoerentă și discriminatorie;

* legislația propusă, fără a afecta "ținta" de deficit bugetar de 3 la sută din PIB, va promova principiul neutralității, ceea ce înseamnă nediscriminare, în primul rând;

* reducerea ratelor de impozitare, concomitent cu eliminarea discriminărilor și exceptărilor (la acest aspect ne vom referi mai pe larg), ar putea să reprezinte "un factor esențial în politica de relansare a creșterii economice".

De la aceste premise s-a trecut la decizii. Iată motivul care ne îndreptățește să prezentăm, cu toate detaliile cunoscute până acum, ceea ce a hotărât Guvernul Isărescu la finalul anului precedent.

Patru pași decisivi în direcția programată

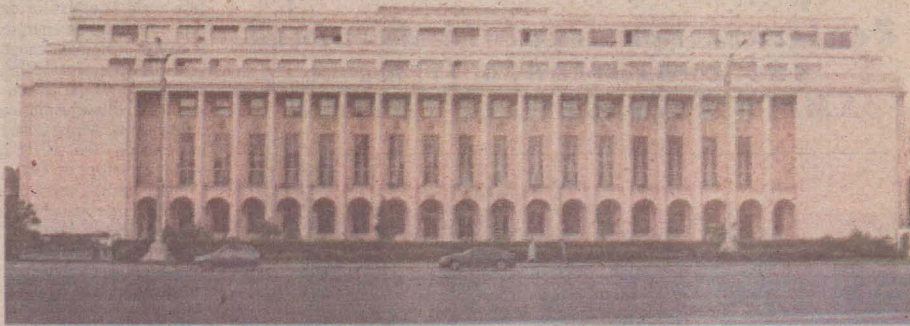
În ultima ședință a Guvernului, după îndelungi deliberări (s-a depășit durata promisă a reuniunilor de acest fel, dar pentru început se mai "iartă") s-au adoptat hotărâri care permit să se aprecieze - fără teama de a comite o eroare - că s-a trecut de la vorbe la fapte. Pentru că nu dorim să facem speculații, redăm integral partea din comunicatul oficial privind cei patru pași decisivi care s-au făcut în direcția unei reforme fiscale radicale.

1. Impozitul pe profit se reduce de la 38% la 25%, prin modificarea Ordonanței 70/1994. Concomitent, se introduce un credit fiscal de 10%, ca stimulente acordate celor ce fac investiții efective. Prin același act normativ, impozitul pe profit aferent exporturilor încasate în conturi valutare deschise în România se stabilește la 5%, iar impozitul pe dividende, de 10%, se menține.

2. Se reduce taxa pe valoarea adăugată de la 22% la 19%, prin ordonanța de urgență privind modificarea și completarea unor reglementări referitoare la taxa pe valoarea adăugată. Concomitent, potrivit principiului unificării cotelor, la acele produse pentru care taxa pe valoarea adăugată era de 11%, această taxă se aliniază la nivelul general de 19%. Până în aprilie 2000 va fi menținută cota zero pentru taxa pe valoarea adăugată la energia electrică, energia termică și alte servicii și utilități pentru populație.

3. Introducerea impozitului pe venitul global începând de la 1 ianuarie 2000. Având în vedere că Ministerul Finanțelor va trece de urgență la aplicarea unui program special de mediatizare a acestui tip de impozit, nu intrăm acum în detalii. Această reglementare reprezintă o modificare esențială a principiilor de impozitare a veniturilor, cu care intrăm în rândul țărilor europene. Referitor la impozitul global trebuie precizate două elemente: începând din luna aprilie vor fi impozitate pensiile mari, dar numai diferența ce depășește salariul mediu net pe economie. Guvernul a hotărât, totodată, amânarea aplicării Legii impozitului pe venitul agricol, până la 1 ianuarie 2001. Informăm populația că introducerea impozitului pe venit nu presupune obligații imediate ale fiecărui contribuabil. Deși reglementarea intră în vigoare de la 1 ianuarie 2000, primele declarații de impunere pe venitul global vor fi depuse în anul 2001. Introducerea acestor măsuri va determina o creștere de venituri pentru majoritatea populației și focalizarea protecției sociale către cei cu venituri mici.

4. În privința reformei sistemului de accize, Guvernul a stabilit principiile de bază, având ca reguli generale simplificarea sistemului, extinderea bazei de impozitare și reducerea unor cote. Aplicarea noului sistem de accizare se va face însă începând cu 1 februarie, o dată cu finalizarea proiectului de buget pentru anul 2000. Pentru ca agenții economici și populația să cunoască amănunțit măsurile cuprinse în programul de reformă fiscală și principiile de bază ale acestui program, Guvernul va edita grabnic o broșură, în tiraj de masă. Executivul are convingerea că numai cunoașterea detaliată a măsurilor adoptate și a filozofiei lor va contribui la aplicarea lor. În acest fel, se pune capăt avalanșei de acte normative privind fiscalitatea, care au dezechilibrat sistemul financiar, au înrăutățit mediul de afaceri și au încurajat economia necontabilizată. Totodată, investitorii interni și străini primesc un mesaj limpede că vor găsi în România un mediu de afaceri prietenos, stabil din punct de vedere legal, precum și un sistem fiscal menit să încurajeze economia de piață și mecanismele pieței.

Ce "se dă" și ce "se ia"?

Pentru a încheia capitolul referitor la fiscalitate, se cuvine să facem câteva observații preliminare referitoare la măsurile enunțate.

Fără nici o îndoială, micșorarea impozitului pe profit într-un mod consistent va avea o influență favorabilă asupra întregii economii. Pe de o parte, operatorii economici vor avea resurse proprii mai mari pentru investiții, contracarând astfel situația din prezent, când creditele bancare sunt inaccesibile pentru majoritatea lor. Or, fără investiții, orice discuție despre oprirea declinului și reluarea creșterii este perfect inutilă. În același timp, potențialii parteneri de peste hotare vor fi mai interesați să investească în țara noastră. În ambele sensuri lucrurile sunt cât se poate de limpezi.

La considerentele expuse se adaugă rolul puternic stimulator pe care îl va avea asupra exporturilor reducerea impozitului pe profit la 5 la sută, ca și stimularea economisirii, prin menținerea impozitului pe dividende la 10 la sută.

La rândul ei, reducerea de la 22 la 19 la sută a ratei pe valoarea adăugată (TVA) va contribui la o anumită calmare a prețurilor. Nu putem, însă, să nu remarcăm că ridicarea TVA de la 11 la 19 la sută la 19 la sută pentru produsele alimentare de bază, pentru alte bunuri necesare traiului de zi cu zi va avea un puternic impact negativ asupra "buzunarelor" noastre. Premierul a avertizat că în această lună (ianuarie 2000) vom avea un adevărat șoc din pricina scumpirii respectivelor produse. Oricum, acesta este un motiv de serioasă îngrijorare.

În ceea ce privește introducerea impozitului pe venitul global, textul comunicatului guvernamental este destul de limpede și nu comportă comentarii suplimentare.

Nu putem trece, totuși, cu vederea un alt element care nu este menționat în cele patru puncte din comunicat, dar se află prezent în textul integral. Ne referim la tema enunțată mai înainte, și anume aceea a eliminării facilităților de orice fel. "De orice fel" este un... fel de a spune, din moment ce se mențin cele pentru export și pentru investiții. Dar, restul se găsește pe lista de eliminare.

Raționamentele de ordin principal care au condus la respectiva măsură sunt cunoscute: necesitatea eliminării discriminărilor, a stufoșeniei legislației, a posibilităților de proliferare a corupției ș.a.m.d. Tot de ordin principal este, însă, următorul fapt, relevant - de altfel - prin "discriminările" care urmăresc stimularea exportului și a investițiilor: ștutul are drept principal mijloc de influențare a activității economice în direcțiile cele mai favorabile interesului public exact instrumentul fiscal. Prin diferențieri de impozite și taxe sunt încurajate activitățile care corespund cel mai bine interesului general. Așa se întâmplă în toate țările lumii și nu vedem de ce România ar trebui să constituie o excepție.

Deocamdată nu putem spune mai mult deoarece așteptăm actele normative aferente. Ne gândim, însă, căte reglementări vor fi abrogate, inclusiv cele care erau menite să stimuleze IMM-urile, să se fabrice produsele cele mai solicitate pe piața internă ș.a.m.d. Or, nu mai departe de finalul anului trecut liderii partidelor care compun arcul guvernamental au făcut declarații dintre cele mai tranșante privind sprijinirea întreprinzătorilor mici și mijlocii, a capitalului autohton etc. etc. Ce "soartă" vor avea toate aceste promisiuni?

Ar fi cazul să se spună exact, în termeni cuantificabili, "ce se dă" și "ce se ia", pentru că lucrurile sunt, încă, destul de confuze, mai ales în privința eliminării facilităților (așa, puțin cum au fost până acum).

"Nu mai avem timp să ne grăbim încet"

Anunțarea măsurilor prezentate a provocat - cum mai remarcăm, un adevărat șoc, iar informațiile insuficiente au determinat o anumită stare de confuzie. De aceea, a doua zi după ședința Guvernului, premierul Isărescu s-a simțit obligat să organizeze o conferință de presă extraordinară pentru a aduce clarificări suplimentare. O parte din aceste clarificări au fost prezentate în cele consemnate până acum. Am reținut din expozeul primului-ministru formula redată în titlul acestui paragraf: "Nu mai avem timp să ne grăbim încet". Este - în această formulă - o întreagă filozofie care, cu un alt prilej, va fi folosită s-o examinăm ceva mai în detaliu.

Concluzia sintetizată de respectiva formulă a decurs și din comentariul făcut de dl Isărescu în legătură cu un raport al unor prestigioși experți internaționali, raport din care rezultă că "în momentul de față (respectiv anul 2000) s-a creat fereastra de oportunitate care să ne permită să spargem blocajul economico-financiar existent". Experții amintiți consideră că "există premise pentru atingerea unui astfel de obiectiv", citând în acest sens dimensiunile pieței interne, calitatea forței de muncă, prețul ei relativ ieftin, situația geostrategică favorabilă a României și multe altele.

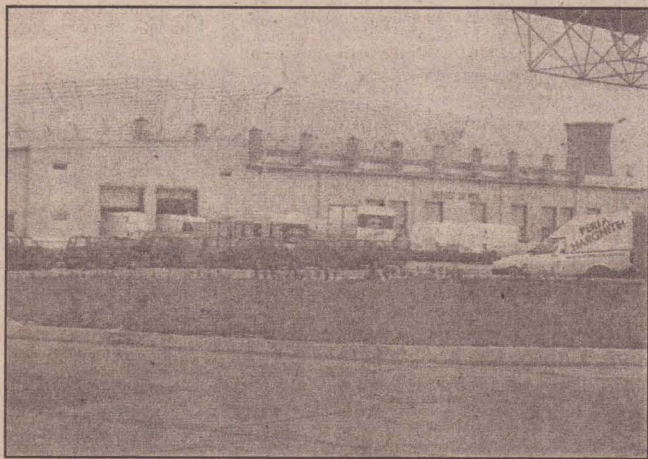
Este încurajător să aflăm toate acestea după ce anul trecut agențiile internaționale de rating ne-au tot "depunctat". Tocmai de aceea nu putem să nu împărtășim ideea comunicată de premier: într-adevăr, nu mai avem timp să ne grăbim încet!

Credem că este inutil să mai subliniem cât de important este programul de guvernare pentru anul în care ne aflăm în toate tururile de activități ingineresti. În țesătura intimă a multor prevederi se află acceleratorul și frâna pentru ceea ce avem de făcut fiecare. Depindem prea mult de situația de ansamblu a economiei pentru a nu sesiza - cu o relativă ușurință - că multă dreptate avea cronicarul când spunea că suntem "sub vremi". Dar, aceasta este numai o parte de adevăr. Dacă acceptăm că avem de-a face cu un program dezirabil (până la proba contrarie trebuie să acordăm Guvernului Isărescu acest cec în alb), atunci multe depind și de noi pentru a se realiza.

Nu intenționăm să recurgem la apeluri patetice. Dacă programul îndeamnă la realism, atunci - realism să fie! Se cuvine să recunoaștem măcar atât: acest program reprezintă ALTCEVA decât ni s-a prezentat până acum, identificând în textul lui zonele în care se interferează interesul personal cu cel public vom avea un ALT suport în împlinirea aspirațiilor individuale și - de ce nu? - de breaslă.

Piața de Gros București

Realizare remarcabilă derulată
sub consultanța firmei
SMITS Engineering - Belgia

Realizare de prestigiu în sectorul agroalimentar, obiectivul **Piața de Gros București** reprezintă în peisajul tehnic românesc pragmatizarea experienței acumulate de la înființare de firma de consultanță SMITS Engineering - Belgia, având alături specialiști români din firme de marcă în domeniu.

Includerea lucrării "Punerea în funcțiune a instalației frigorifice de la Corpul Tehnic al Pieței de Gros București" pe lista Premiilor Asociației Generale a Inginerilor din România oferă prilejul de a evidenția o dată în plus aportul deosebit și primordial al firmei SMITS Engineering - Belgia în proiectarea și concepția arhitecturală și tehnică a obiectivului specificat mai sus.

Cunoscută ca lider de consultanță și servicii de inginerie în domeniul agroalimentar, membră a Federației Europene a Asociațiilor Inginerilor Consultanți, firma SMITS Engineering - Belgia oferă o gamă completă de servicii cum ar fi: studii de fezabilitate, pregătire documente în vederea obținerii autorizațiilor de proiectare, arhitectură, tehnologia de fabricație, climatizare (HVAC), servicii de supervizare în Project Management și Construction Management, privatizare, renovare a întreprinderilor existente, precum și realizare de proiecte complete (green-field) - cazul Pieței de Gros

București.

În realizarea proiectului complex din România - Piața de Gros București - firma SMITS Engineering a beneficiat în execuție de aportul major al contractorului general - firma Hidroconstrucția - care la rândul ei s-a bucurat de subcontractorii de specialitate din țară sau străinătate recunoscuți în domeniu prin performanțe de prestigiu, cum ar fi: S.C. Frigotehnica S.A. București și Profroid - Franța, IM-SAT, USCON - Turcia, ISOCAB - Belgia, HORMAN și GRILLO - Germania, ELECTROMONTAJ București, SETUM - București, BAC - Belgia etc. Faptul că până în prezent toate instalațiile de la Piața de Gros funcționează la parametrii prevăzuți în specificațiile întocmite de firma SMITS Engineering, ne îndreptățește să considerăm că Asociația Generală a Inginerilor din România (AGIR) s-a orientat corect în acordarea premiilor pe 1998. În plus, ca o continuare logică a activităților în România, societatea Engineering SMITS TPF România poate constitui un partener competent în domeniul agroalimentar, farmaceutic, al economiei de energie, proiecte de mediu/ecologie etc.

ing. Nicolae Purice, director tehnic
S.C. Frigotehnica S.A. București

(Urmare din pag. 3)

Criteriul de comparare a scenariilor a fost acela al emisiilor de CO₂ generate prin consumul de energie, care constituie astăzi principala cauză a efectului de seră. În scenariul 1 vor crește nevoile energetice ale țărilor cu economie mai puțin dezvoltată (America Latină, Orientul Apropiat, Africa), ceea ce va conduce, în perioada 1990-2010, la o creștere cu 50% a emisiilor de CO₂.

În scenariul 2 se va produce o eficiențizare energetică pe seama inovărilor. Aici, în ciuda creșterii prognozate a populației mondiale de la 6 la 8 miliarde de oameni, creșterea emisiei de CO₂ n-ar fi mai mare de 7% (mult mai eficient decât în scenariul 1).

Scenariul 3 (deplasări radicale în structuri și conștiință) are la bază trecerea, în proporție de 80%, de la folosirea de durată a energiei din combustibili fosili la aceea obținută din surse regenerative, alternative. În acest scenariu, în ciuda creșterii nevoilor energetice, în anul 2010 emisiile de CO₂ vor dispărea complet.

Această viziune se poate realiza numai printr-o protecție elementară și globală a mediului, prin forțe unificate pe plan internațional.

Foarte importante în acest sens vor fi internaționalizarea condițiilor cadru, atât din punct de vedere al concurenței, cât și din acela al rezolvărilor globale ale problemelor mediului, deoarece poluarea nu cunoaște limite geografice și granițe politice. Prin cooperarea strânsă dintre politică și industrie pot fi impuse pe plan internațional normele care să asigure o asemenea dezvoltare. Politicul și industria trebuie să lucreze, în acest sens, împreună pentru elaborarea condițiilor cadru.

Pe plan politic, țările puternic industrializate, având necesarul cel mai mare de resurse pe cap de locuitor, trebuie să preia răspunderea pentru globalizarea consimțită a standardelor ecologice. Aceste țări trebuie să asigure transferul know-how-ului ecologico-economic în cele slab dezvoltate.

Azi, marile concerne lucrează deja după asemenea norme, care sunt globalizabile. Marile întreprinderi se situează deja pe poziții de compromisuri și unanimități pentru o cooperare depășind granițele țărilor, ceea ce adesea guvernele

Problema globalizării ecologiei

nu o fac. Întreprinderile cuprinse într-o rețea globală, în acest sens, oferă un imens potențial în vederea reducerii necesarului de resurse și de asigurare a succesului economic. O asemenea conlucrare, însă, nu este suficientă. Mult mai mult trebuie ca știința (cercetarea) să asigure sprijinul ei, deoarece standardele ecologice nu se definesc arbitrar, "după ureche", ci se cer fundamentate și argumentate științific.

Această sarcină principală a cercetărilor științifice internaționale, trebuie să se realizeze prin furnizări de orientări și strategii de reducere a efectelor nocive ale tehnicii, pentru politică și pentru industrie, cât și prin elaborări de tehnologii noi, orientate și ponderate pe aspectul ecologic.

Rezultatele acestor cercetări se cer, în final, validate împreună cu industria și apoi aplicate generalizat.

Această îngemănare a sarcinilor trino-mului politic - industrie - știință trebuie să asigure modalitățile de acțiune pentru o protecție integrată și eficientă a mediului.

În afara acestei posibilități de influențare prin conlucrare, un factor de succes îl constituie omul individual, așa că în cooperarea amintită, trinoulul trebuie să pună un accent deosebit pe formarea acestuia. Conștiința ecologică este factorul esențial pentru realizarea protecției integrate a mediului, creată în sensul educării în spiritul înțelegerii științifice a valorilor orientate ecologic (ceea ce presupune și o educație istorică, etică și tehnico-științifică). Acest deziderat nu se realizează prin introducerea în programele de învățământ a unei discipline distincte de protecție a mediului, ci prin reorientarea tuturor disciplinelor de studiu în acest sens, astfel încât acceptarea lor să fie de la sine înțeleasă. Numai așa se poate prelua răspunderea pentru existența și mulțumirea generațiilor viitoare.

Uniunea Ceramiștilor din România

În baza inițiativei unui mare număr de întreprinderi producătoare de ceramică fină, tehnică și de construcții și a unor specialiști din domeniul ceramic, la 2.06.1999 s-a constituit asociația profesională Uniunea Ceramiștilor din România.

Printre obiectivele Asociației cuprinse în statutul Uniunii Ceramiștilor enumerăm:

- protejarea și promovarea intereselor comune, economice, profesionale și sociale ale membrilor Uniunii în fața autorităților de stat, a justiției, a terților și a opiniei publice;
- promovarea unei atitudini profitabile membrilor Uniunii față de furnizori, clienți și organizațiile acestora din țară și străinătate;
- realizarea unei apropieri a intereselor și a unei colaborări mai strânse între membrii Uniunii;
- respectarea legalității, a prevederilor privind concurența loială în activitatea economică și în relațiile dintre membrii Uniunii, precum și între aceștia și terțe persoane fizice și juridice;
- asigurarea datelor statistice și a informațiilor din domeniu, necesare membrilor Uniunii;
- promovarea informațiilor științifice și tehnice și implementarea lor industrială;
- reprezentarea membrilor Uniunii în structurile de profil ale U.E. și ale altor organisme similare;

- organizarea de conferințe, simpozioane, cursuri și expoziții în domeniul ceramicii;

- organizarea de concursuri de creație tehnică și stimularea celor mai bune rezultate din domeniu;

- înființarea în mod accesoriu a unor societăți comerciale pentru realizarea unor produse sau servicii de interes comun etc.

Uniunea Ceramiștilor din România este o asociație profesională care va deveni astfel de un real folos pentru industria ceramică românească, indiferent de felul proprietății și mărimea societăților care o compun.

Sediul Uniunii a fost stabilit în Cluj-Napoca, înima ceramicii românești. Actualmente UCR funcționează pe str. Treboniu Laurean nr. 1, telefon 064/433548, fax 064/433316.

Se pot înscrie în UCR orice societate comercială producătoare sau distribuitoare de produse ceramice, materii și materiale destinate industriei ceramice, precum și persoane fizice care recunosc statutul Uniunii, completează Declarația de afiliere, achită taxa de înscriere și cotizația pe trimestru în curs, documente care se pot transmite la solicitare.

Informații la sediul Uniunii.

dr. ing. Tudor Surdeanu,
director executiv

NOI APARIȚII ÎN EDITURA AGIR

Combustibili și instalații de alimentare la motoare cu aprindere prin scânteie

conf. dr. ing. Darie Tudor,
șef lucr. dr. ing. Horia Abăuțancei,
conf. dr. ing. Laurențiu Manea

Problema combustibililor convenționali și neconvenționali, ca și a modului cum aceștia sunt pregătiți pentru transformarea energiei lor potențiale în energie termică și apoi mecanică, a fost și rămâne de prim ordin în aria mașinilor termice. Deschizând seria consacrată de Editura AGIR ingineriei mecanice, cartea răspunde preocupărilor manifestate de specialiștii în termodinamică și mașini termice, constituind, totodată, un îndrumar pentru cei care exploatează motoarele cu aprindere prin scânteie sau fabrică și comercializează combustibili pentru motoare.

Sunt tratate probleme legate de combustibili, de formarea amestecului și de alimentarea motoarelor cu aprindere: procesele fizice, chimice și termice din motoarele cu ardere internă; procesele care

stau la baza fabricării combustibililor, compoziția, structura și proprietățile fizico-chimice ale acestora; instalațiile de alimentare a motoarelor cu ardere internă alimentate prin carburaj; alimentarea prin injecție a motoarelor cu ardere internă (construcția instalațiilor de alimentare, exploatarea și diagnoza lor); combustibili neconvenționali gazoși și lichizi și modificările aduse instalației clasice de alimentare pentru ca motorul să poată funcționa și cu aceste sorturi de combustibili.

Dezvoltarea sistemelor feroviare

În cadrul Directivei 440/1991 a UE se menționează că transportul feroviar constituie un element vital al sectorului de transporturi al "Comunității", lucru reflectat în politicile, strategiile, reglementările și programele concrete ale acestui organism european.

Pentru România, ca țară asociată la UE, este necesară alinierea la aceste tendințe în dezvoltarea transporturilor feroviare, fapt oglindit în strategia reabilitării și modernizării infrastructurii feroviare, lucru ce va permite creșterea vitezelor de circulație la 120 km/h pentru transportul de marfă și 180-200 km/h pentru transportul de călători, c o n-

comitent cu modernizarea materialului rulant de cale ferată și perfecționarea telecomenzilor feroviare.

În acest cadru, s-a desfășurat recent în Capitală, în organizarea Ministerului Transporturilor și Companiei Naționale de Căi Ferate "CFR" SA, cea de-a XIV-a Conferință a directorilor generali ai sistemelor feroviare membre ale Organizației de Colaborare a Căilor Ferate - OCCF -, a cărei președinție este deținută de directorul general al CFR-SA, Viorel Simuț, până în anul 2000.

Reprezentanții a 26 de țări din spațiul euro-asiatic, care conduc peste 60% din căile ferate ale lumii,

au putut veni în contact nemijlocit cu procesele de modernizare și restructurare a căii ferate din țara noastră, cu experiența și rezultatele obținute până în prezent. Delegații la Conferință au supus dezbaterei o serie de probleme de larg interes, cum ar fi: reglementările internaționale în domeniu; sistemele feroviare cu ecartament variabil; dezvoltarea pieței de transport în regim concurențial; formarea și practicarea tarife-

distriei feroviare, din infrastructură și alte domenii conexe, prefigurând dezvoltarea sistemelor feroviare în toată complexitatea lor.

Reabilitarea și modernizarea materialului rulant, reprezentat prin tipuri de locomotive diesel și diesel-electrice, automotoare, vagoane de călători pentru linii magistrale, vagoane de transport marfă, noi sisteme și instalații electronice de centralizare a comenzilor din stațiile de cale ferată,

echipamente electroenergetice de alimentare și control, sisteme complete integrate de automatizare SIMATIC, echipamente de cale și alte componente de tehnică feroviară pentru construcția, întreținerea și reparația căii de rulare, vehicule feroviare destinate traficului suburban și interurban ș.a.

pe zone; diversificarea gamei de servicii feroviare ș.a.

* În paralel cu desfășurarea programului aferent Conferinței, la Gara Băneasa din Capitală s-a organizat prima ediție a Expoziției Internaționale pentru Infrastructură și Tehnică Feroviară - "Feroviaria '99", de către Asociația Inginerilor Feroviari din România și firma "Export Consult", reprezentantă a Messe Wien din Austria, sub patronajul Companiei Naționale de Căi Ferate "CFR" SA.

Cele 18 companii specializate din 5 țări au prezentat în standuri produse și tehnologiile in-

feroviară pentru construcția, întreținerea și reparația căii de rulare, vehicule feroviare destinate traficului suburban și interurban ș.a.

Dintre realizările concrete, de ultimă oră, menționăm lucrările de reabilitare a tronsonului feroviar București-Ploiești pe baza contractului încheiat între C.N. Căi Ferate și consorțiul belgian TUC Rail SA-Transculus Consult SA, în valoare de 9,2 milioane USD și modernizarea a 24 locomotive electrice de 5100 kW de către firma Siemens, la Electroputere Craiova.

ing. Ion Rozanide

În atenția cercetătorilor

ANSTI lansează competiția de acordare a granturilor pentru următoarele tipuri de programe:

(a) acordarea granturilor majore destinate cercetării fundamentale, fundamentale-aplicative și cofinanțării proiectelor de cercetare aplicativă;

(b) acordarea granturilor pentru participarea la conferințe în străinătate, granturi care își propun să stimuleze realizarea unor lucrări științifice de valoare și să susțină prezentarea lor în conferințe internaționale;

(c) acordarea granturilor care să sprijine tinerii cercetători pentru realizarea în țară a unor teme de cercetare cu grad ridicat de originalitate;

(d) alocarea granturilor de cercetare pentru activități desfășurate în laboratoare specializate din țară și/sau din străinătate, având ca scop implicarea tinerilor cercetători la proiecte realizate în colaborare cu parteneri români și/sau străini;

(e) alocarea de granturi de cercetare pentru stimularea implicării studenților în activități de cercetare, cu scopul stimulării celor mai performanți dintre aceștia.

La aceste programe pot participa categoriile de unități prezentate mai jos, indiferent de tipul de proprietate și de forma de organizare a acestora:

- societăți comerciale de cercetare-dezvoltare, unități sau compartimente din cadrul societăților comerciale sau ale regiilor autonome, precum și unități de cercetare-dezvoltare în subordinea regiilor autonome;

- unități de cercetare-dezvoltare organizate ca instituții publice în subordinea autorităților administrației publice centrale;

- unități sau structuri de cercetare-dezvoltare din cadrul învățământului superior;

- unități de cercetare științifică ale Academiei Române, organizate ca instituții publice;

- unități de cercetare-dezvoltare ale academiilor de ramură, organizate ca institute naționale de cercetare-dezvoltare sau ca

instituții publice;

- institute naționale de cercetare-dezvoltare;

- muzee și alte unități cu personalitate juridică.

Informații suplimentare:

DI Paul Mugar SVASTA
Tel 01 650 20 15
Fax 01 3121410

E-mail:
svasta@cadtieccp.pub.ro

INTERNET:
http://www.mct.ro/Granturi/

Fondul Național Elvețian pentru Știință (FNS), împreună cu Agenția Elvețiană pentru Dezvoltare și Cooperare a Departamentului Afacerilor Externe, a lansat Programul SCOPS - Scientific Cooperation between Eastern Europe and Switzerland 2000-2003, un program de cooperare științifică pentru 17 țări din Europa de Est, printre care și România.

Acest program are ca scop accelerarea procesului de tranziție spre democrație și economie socială de piață în țările respective, prin acțiuni de sprijin în domeniul cercetării și formării. Suma anuală alocată este de aproximativ 3,5 milioane CHF.

Pot participa la program grupuri și instituții de cercetare, academii și universități care realizează cercetări non-comerciale și este deschis oricărui domeniu științific.

În prima fază, programul are lansate patru acțiuni specifice:

- Sprijin financiar pentru participare la conferințe științifice internaționale organizate în Elveția. Cererile vor fi prezentate de organizatorii elvețieni ai conferinței;

- Sprijin pentru pregătirea unei acțiuni științifice comune. Vor fi acoperite cheltuielile de mobilitate în vederea alcătuirii unui proiect de cercetare în comun sau a unui proiect de parteneriat între instituții de cercetare;

- Sprijin pentru proiecte de cercetare în comun (se acordă max. 60.000 CHF);

- Sprijin pentru parteneriate între instituții de cercetare (se acordă max. 105.000 CHF).

Pentru obținerea formularelor și a instrucțiunilor de participare la competiție vă

rugăm să accesați pagina web a FNS: <http://www.snf.ch>.

Până la data de 15 martie 2000 pot fi trimise spre evaluare, la FNS, dosarele pentru primele trei acțiuni. Pentru cea de a patra acțiune termenul limită este 1 mai 2000. Rezultatele vor fi anunțate la sfârșitul lunii iulie, respectiv august 2000.

Vă sugerăm să transmiteți, informativ, și la Serviciul de cooperare internațională din ANSTI o copie a dosarului de candidatură (persoană de contact: Daniela Gheorghian, int. 188 sau tel. direct 650.29.35).

ing. Luminița Scorel

Important pentru ingineri

Compania BDMG din Paris solicită, pentru angajare în Franța, ingineri români, în următoarele domenii:

1. Rețele telefonice
2. Operator computer
3. Programator în: Visual Basic, Visual C/C++, Java, Oracle Express, FAME
4. Inginer de sistem, cu experiență minimă de 3 ani
5. Inginer de rețele, cu experiență minimă de 3 ani
6. Analist programator, cu experiență minimă de 5 ani
7. Expert în sisteme informatice și/sau sisteme de telecomunicații, cu experiență minimă de 10 ani

Cunoașterea limbii franceze este obligatorie.

Persoană de contact: Daniel X. Boutrin

e-mail: boutrin_daniel@jpmor-gan.com

boutrin@cybercable.fr

Concert simfonic

Orchestra Inginerilor va sustine duminică, 16 ianuarie 2000, ora 11.00, la Ateneul Român, un concert simfonic în întâmpinarea anului 2000.

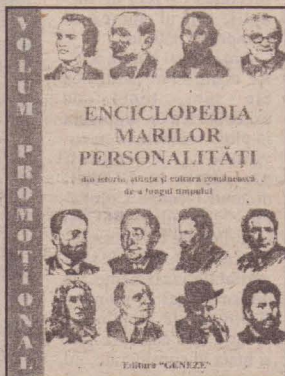
Dirijor: prof. dr. ing. Petru Ghenghea

Dirijor adjunct: ing. Andrei Iliescu

În program: Charles Avison, A. Arenski, Arcangelo Corelli, Joseph Haydn.

Premieră editorială

Iată că au trecut multe decenii de când suflarea românească așteaptă o lucrare în care să fie îngemănate cele mai de seamă valori ale neamului. Firește, aceea a colectivului redacțional al Editurii Geneze a reușit să ofere publicului, sub titulatura "Enciclopedia marilor personalități din istoria, știința și cultura românească de-a lungul timpului", în volumul promoțional publicat anul trecut, nu reprezintă o lucrare exhaustivă, deoarece volumul nu cuprinde decât ceea ce pretinde a reprezenta "prima sută de aur" din banca de valori spirituale a marilor noastre personalități intrate deja în eternitatea culturii și civilizației românești și,

implicit, a civilizației universale.

Rod al unei complexe colaborări, sub bagheta coordonatorului general Ion Văduva-Poenaru au colaborat personalități de prestigiu ale culturii

românești, cum sunt prof. univ. Constantin Stontu, prof. univ. dr. ing. Mihai Stratulat, dr. ing. Florin Zagănescu, ing. Dumitru Prunariu ș.a., ce și-au adus contribuția efectivă la ceea ce va constitui, de fapt, veritabila "Enciclopedia a marilor personalități din istoria, știința și cultura românească de-a lungul timpului", care va cuprinde peste 1800 de nume. Acest volum promoțional este, deci, un preambul la ceea ce Editura Geneze intenționează să publice în cel mai apropiat viitor.

P.S. Aflăm cu bucurie că primul volum al Enciclopediei (literele A-C) a văzut deja lumina tiparului.

Mihai Stratulat

World Engineers' Convention

19 - 21 June 2000

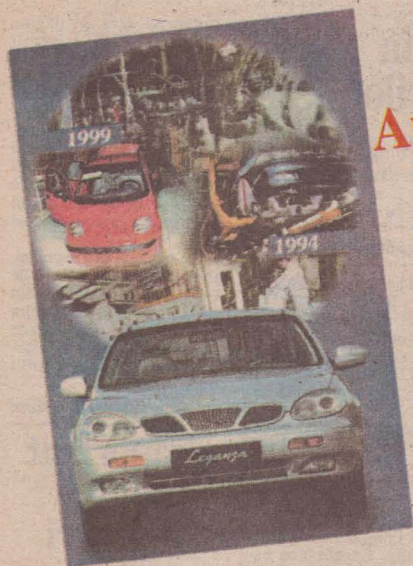

În perioada 19-21 iunie 2000, la Hanovra (Germania) va avea loc The World Engineers' Convention, organizată de Verein Deutscher Ingenieure - VDI, sub genericul Working in global network.

Subiecte: răspândirea informației și comunicației, viitorul muncii, mobilitate, mediu, climă, sănătate și energie.

Participanții vor avea ocazia să viziteze și Expoziția Universală Hanovra 2000.

În dorința de a participa cât mai mulți ingineri din România la acest eveniment internațional, AGIR vine în întâmpinarea solicitanților cu informații suplimentare la telefon 659.41.60; 659.23.95 sau fax: 312.55.31, dna ing. Eugenia Dumbravă.

Daewoo Automobile România

5 ani de prezență în industria românească

Kim Woo-Choong, fondatorul Grupului Daewoo, în alocuțiunea rostită cu ocazia decernării titlului de "Doctor Honoris Causa" al Universității din Craiova la 12 martie 1996 - anul începerii producției de automobile CIELO și ESPERO la "DAEWOO AUTOMOBILE ROMÂNIA" - a afirmat un adevăr incontestabil: "În competitivitatea internațională nu există decât două condiții importante: o mare productivitate și calitatea totală."

Depășind dificultățile majore pe care le-a întâmpinat recent, găsindu-se în final resursele financiare pentru menținerea diviziilor Daewoo Corp și Daewoo Motor, Grupul Daewoo din Coreea de Sud a demonstrat forța și capacitatea sa de relansare în planul producției industriale, menținând în funcțiune importante capacități de producție și cu certe perspective de dezvoltare, în numeroase țări ale lumii unde grupul sud-coreean are companii și reprezentanțe puternice.

Alocând din 1994 - anul înființării societății mixte româno-coreene Rodae Automobile România - și până în 1999, un volum de investiții de aproape 900 milioane USD, care practic a însemnat asimilarea și fabricarea a nouă tipuri și modele de autoturisme și cinci tipuri de motoare conforme cu standardele EURO II și EURO III și cutii de viteze, care au acoperit necesarul uzinei și cererile de export, inclusiv investiția de încredere acordată inginerilor și

corpului tehnic de la binecunoscuta întreprindere craioveană, conducerea Daewoo Automobile România a avut motive întemeiate să marcheze într-un cadru solemn și sobru aniversarea, la data de 24 noiembrie 1999, a cinci ani de la înființarea companiei.

Evenimentul aniversar, în prezența unor înalte personalități politice din partea Parlamentului și a Guvernului României, administrației locale și a altor instituții, a E.S. ambasadorul Coreei de Sud la București, s-a constituit într-un moment important în viața angajaților acestei companii, rememorându-se cu acest prilej, de către președintele Daewoo Automobile România, dl S.J. Kim și a vicepreședintelui, dl Ion Ion, principalele etape ce au marcat evoluția celei mai mari companii producătoare de automobile din Europa de Est.

Utilizarea celor mai avansate tehnologii la execuția de reperi și subsansambluri în secțiile de presaj, caroserii, ansambluri auto, motoare, cutii de viteze, turnătoarea de aluminiu și montaj general, alături de preocuparea permanentă pentru formarea unui personal bine pregătit profesional și cu o nouă mentalitate, a promovării unui management de avangardă, inovativ, pornind de la nivelul locurilor de muncă și până la structurile de conducere, antrenarea întreprinderilor din industria orizontală autohtonă, pentru atingerea unui grad de integrare de 70% în fabricația de componente,

obținerea certificării calității procesului de producție conform ISO 9002 și realizarea unei puternice rețele de centre regionale de vânzări și servicii, constituie astăzi realizări autentice ale Daewoo Automobile România, caracterizând această companie ca o veritabilă locomotivă tehnologică, ce a contribuit la revitalizarea multor uzine și societăți comerciale din industria românească, fiind un veritabil model de urmat. Acest punct de avangardă din Europa al Grupului Daewoo se situează la nivelul celor mai performante unități de producție din industria mondială de autovehicule, contribuind la creșterea prestigiului țării noastre pe piețele internaționale de profil.

Având pe frontispiciul clădirii administrative de la sediul său din Craiova inscripția "VISION 2000" - prin care s-a lansat practic în 1996 o puternică mișcare de inovare a tehnicilor de lucru, a organizării și managementului - Daewoo Automobile România reprezintă un pilon de bază al industriei din țara noastră, cu certe perspective pentru dezvoltare, consolidarea și adaptarea continuă a producției la cerințele pieții interne și externe.

ing. Ion Rozanide

Mulțumim tuturor cititorilor și colaboratorilor care ne-au felicitat cu ocazia sărbătorilor de Crăciun și Anul Nou.

Opiniile publicate în ziarul "Univers Ingineresc" aparțin autorilor și nu reprezintă punctele de vedere ale vreunor partide, grupări sau formațiuni politice. Conform art. 205-206 C.P., întreaga răspundere juridică pentru conținutul articolelor revine exclusiv autorilor acestora.

Tipar: RH PRINTING S.R.L., Calea Plevnei nr. 114, sector 1, București, Tel.: 637.24.70

La cumpăna dintre ani Parada performerilor

Când 1999 se pregătea să predea ștafeta mult-așteptatului an 2000, la vreme de colinde și sărbători, o dată cu febra cadourilor și aprovizionărilor de tot felul, s-a declanșat și tradiționala febră a bilanțurilor. Firesc, fiecare dintre noi adună, scade, înmulțește, trage linie și constată cât de favorabil i-a fost anul ce se încheie.

Pentru întreprinzătorul român, vremea bilanțului este, fără doar și poate, plină de surprize. Unele plăcute. Cele mai multe însă fac parte din categoria situațiilor nedorite. Surprizele neplăcute le au în primul rând cei care nu au reușit să-și însușească "legile" economiei subterane, cei care și-au propus să fie cinstiți, corecți și - cum spune românul - să doarmă liniștiți. Liniștiți, un fel de a spune, căci numai liniște nu se poate numi teama că ziua de mâine va aduce noi și noi taxe și impozite (deocamdată sunt "doar"... 95, dar recordul - poate nu doar european ci și mondial - va continua să crească!) va mai adăuga noi și noi verigi la nesfârșitul lanț al descurajării de a munci și a crea.

I-am văzut în ultimele zile ale lui decembrie '99 pe o parte dintre cei "condamnați pe viață" la muncă și neodihnă, cu prilejul desfășurării unor acțiuni de excepție: **Topul firmelor pe anul 1998** din sectoarele Capitalei - manifestări organizate de Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București (CCIRB), în colaborare cu primăriile de sector.

Le-am considerat manifestări de excepție pentru că este de-a dreptul incredibil că cineva să-și propună și să reușească să-i aducă în prim-planul atenției pe cei care încă mai îndrăznesc să creadă că prin muncă și cinste, efort și eficiență își pot aduce o mai mică ori mai mare contribuție la scoaterea României dintr-o criză ce pare a nu mai avea sfârșit. Chiar și pentru câteva ore, acești cutozători în ale muncii au primit o gură de oxigen menită să le dea puterea să continue.

I-am privit când își primeau trofeele și am trăit neplăcuta senzație că ei, premiații, nu mai știu parcă ce-i zămbetul, ce-i bucuria succesului. Pentru ei, trecerea timpului nu înseamnă altceva decât asaltul imposibilului, lup-

ta cu opreliștile de tot felul. O luptă ce nu le mai lasă loc pentru a afla ce se poate și altfel. Altfel, adică a te situa în lumea în care te uiți și câștigi, ascuțiți și câștigi, trândăvești și câștigi. Este de-a dreptul impresionant să constăți că într-o țară în care nemunca domină societatea, într-o țară în care climatul de afaceri este complet neprietenos, se găsesc și dintre cei care continuă să speră că românii și România pot relua cu asalt înalte podiumuri ale competitivității și creativității pe care le-au ocupat decenii de-a rândul. Noroc cu cei care, plini de speranță, nu vor să se dea bătăuți!

La una dintre festivități, domnul George Cojocaru, președintele CCIRB, anunță că începând cu anul 2000 se intenționează a se institui și un **Top al creativității și invențiilor**, realizat împreună cu OSIM. Semn bun, aducător de noi speranțe. Mai sunt, așadar, și dintre cei care nu vor să uite că românul s-a născut inventiv. Numai în anul abia încheiat, inventatorii români s-au întors de la saloanele internaționale de invenții cu zeci de medalii, rod al muncii și competitivității lor.

Am insistat asupra acestor manifestări pentru că ele sunt, repet, de excepție. Ca un argument în plus, voi încheia cu cuvintele aceluiași președinte al CCIRB, domnul George Cojocaru: "...actul elaborării topurilor are o valoare remarcabilă. Astfel, ele sunt veritabile clasamente ale performanței economice și dovezi ale faptului că aceasta este cea apreciată și luată în considerare, nu operațiunile oneroase și ilegale, pentru care nu se

poate folosi termenul de afaceri fără a-i compromite înțelesul. Ar mai trebui adăugat că topurile sectoarelor, Topul Bucureștiului sau cele județene, ca și Topul național sunt jaloane ale dezvoltării societăților comerciale, ale evoluției economiei de piață în țara noastră."

ing. Ioan Voicu

ASOCIAȚIA GENERALĂ
A INGINERILOR
DIN ROMÂNIA

UNIVERS
INGINERESC
ISSN 1223 - 0294

Colegiul director:
prof.ing. Ariside Dodu
prof.dr.ing. Dan Ghiocel
dr.ing. Mihai Mihăiță
ing. Viorica Anghelie
Mocanu
prof.dr.doc.ing.
Dumitru Teaci
acad. Radu Voinea

Redactor-șef:
Alexandru Mărculescu

Colaboratori:
dr.ec. Teodor Brates
ing. Ion Rozanide
ing. Mihai Olteanu
ing. Georgiana Dumitru

Corespondenți:
ing. Gheorghe Moraru
(Galați)

Eugen Răpă (Iasi)

Procesare texte:
ing. Gabriela Dumitrescu

Secretariat de redacție,
paginatie comp.
inf. Camelia Bogoi

Producție-Difuzare:
Georgeta Pupezescu

Redacția:
Calea Victoriei nr.118
București
Tel.: 659.22.75, 659.41.60
Fax: 312.55.31
E-mail: agir@starnets.ro
lscurei@starnets.ro
http://members.xoom.com/alfa_i_e/

DIN VÂRFUL PENITEI

După "zece ani speranță"
Fără nici o performanță,
Câți au mai rămas din noi,
21? 22?

G. Kumbetlian

După ce-a "șomat" un an,
Guvernarea anticriză
A fost brusc scoasă din priză
Prin... Decret Emilian!

Alexandru Mărculescu

Rezolvarea careului din nr. trecut

Orizontal: 1. MOSNICOLAE. 2. ORT - MEMORA. 3. SARBATORI. 4. CRESTINI - A. 5. RES-UNICAT. 6. A - AGRAMATE. 7. CATEI - E - AN. 8. ILAR - O - EST. 9. UD - UIMI - AI. 10. NEVINOVATI.